

3. — Надпись отъ 1741 г. подъ южното прозорче на сѫщата църква:

Ἄνηστορήθη δὲ τὸ ἄγιον βέμα καὶ τοῦτο τὸ δεξῆδον μέρος,
ἐν ἑτῇ ράφμα (1741) διὰ ἔξόδου διων τῶν χριστιανῶν τῶν περιχο-
ρήων ἀρχηιερατεύοντος δέ κυ κυ Παρθενία, καὶ ἐφημερέοντος δὲ
παπα Ταρπένος. πρὸ τούτον τὸν χρόνον ἔναν ἑτος ράφμ (1740)
ἔγινεν ἡ μεγάλι γῆνα το κηλὸ σιτάρι δέκα γρόσια. ὅκαδες. λε. εἰς
δλην τὴν Ργ' μελη.

(Изписа се светиятъ алтаръ и тая дѣсна страна въ година 1741, съ иждивението на всички християни отъ околността, при архиерейството на господина господина Паргения и при ефимерството на попъ Търпена. Презъ миналата 1740 г. стана голъмо плодородие: кило жито 10 гроша, 35 оки, по цѣла Румелия).

4. — О-въ Градъ, въ Прѣ-
спанското езеро. Слабо запазенъ
надпись на юго-източните канари
на острова, на петь метра високо
надъ водитъ. Надписътъ е правенъ
съ черна боя, добре сраснала съ скалата. Интересно е,
какъ е била приготвяна тая боя,
за да може да се запази вѣкове
наредъ, изложена на атмосфер-
ните влияния. Надписътъ около
Мадарския конникъ е правенъ
съ червена боя, но и нейната
техника подсъща за нашия надпись въ о-въ Градъ. Начер-
танието на буквите показва, че тоя старобългарски надпись
не ще да е по-късенъ отъ XIII в.

ПАНПРДСЕККЦ
ТГНХВАДНЦ
НЕКЗЛН ПОМЕНЛЛ
Н ПОМЗН ЕТМ
ЗАБЛЖШГО
АКРТБХНП
|||||

5. — О-въ Мали-градъ, въ сѫщото езеро. Надпись
отъ 1607 г., надъ вратата на църквата Св. Богородица,
съградена въ една голъма пещера:

† Ἀνεγέρην ἐκ βά(θρου καὶ ἀν)ιστορήθη ὁ Θῆρος καὶ πάν-
σεπτος ναδε τις θ(εο)π(όκου) δηὰ συνδρομῆ(ς) . . . κ ἐπ'
ἑτ(ους) τέρια μηνί δηκεβρηος εἰς τὸς λ̄ .